

SPIS

Manuskript bearbejdet og sammensat af Brian Wind-Hansen

18-11-2021

MEDVIRKENDE

ALBERT

CARL

JACOB

MATHILDE

HILDUR

TRINE

MATILDA

JULIE

LÆRKE

EMILIA

SOFIE

IDA

NICOLE

INDHOLD

1. OPDÆKNINGEN
2. ANKOMSTEN
3. PRÆSENTATIONEN
4. FORRETEN
5. RYGEPAUSEN
6. HOVEDRETEN
7. TOILETBESØGET
8. TALEN
9. FESTEN
10. SCORINGEN
11. HØJDEPUNKTET
12. KONFLIKTEN
13. DESSERTEN
14. AFGANGEN
15. NEDPAKNINGEN

1. SCENE: OPDÆKNINGEN

Et langbord og tolv stole.

CARL kommer ind med en dug. Skal til at lægge den på bordet, da også EMILIA kommer ind med en dug.

EMILIA

Du har taget en dug med.

CARL

Det har du også.

EMILIA

Blev vi ikke enige om, at jeg skulle tage en dug med.

CARL

Blev vi ikke enige om, at jeg skulle tage en dug med.

EMILIA

Der må være sket en misforståelse. Carl.

CARL

Ja, det må der. Emilia.

CARL fortsætter med at lægge sin dug på.

EMILIA

Hvad laver du?

CARL

Hvad ligner det?

EMILIA

Er du overhovedet klar over, hvad det er for et type arrangement, vi skal holde?

CARL

Er du?

EMILIA

Hvis jeg skal spise med den der dug, så brækker jeg mig. Ud over det hele. Stråler på størrelse med dine fede lår. Forestil dig en vandslange på fuldt tryk. Sådan kommer det til at se ud, Carl. Og jeg sigter efter *dig*.

CARL

Hvad er dit problem?

EMILIA

Den der dug.

CARL

Det er et langt bord. Hvad med, at vi dækker halvdelen med hver vores dug?

EMILIA

Hvad med, at jeg får to tredjedele, og du får én tredjedel?

CARL

Hvad med, at vi får halvdelen hver, og jeg lader være med at smadre dit ansigt ned i bordkanten?

EMILIA

Aftale.

De dækker halvdelen med hver deres dug, men snart træder NICOLE ind med en dug.

NICOLE

... I har taget duge med?

EMILIA

For fanden, Nicole.

CARL

Du kan godt pisse af med den der dug! Lige nu!

NICOLE

Kan jeg ikke bare få lidt bord? En af enderne? Et hjørne?

EMILIA

Selvfølgelig må du det. Nede i Carls ende.

CARL

Glem det. Du kan tage noget af Emilias.

EMILIA

Hvis jeg skal give noget væk af mit, skal du også.

NICOLE

Hvad hvis jeg lægger den på langs, og kun til midten af bordets bredde, så er der ingen af jer, der afgiver mere end den anden.

EMILIA

Øh... jo, det lyder vel meget... rimeligt? Hvad siger du, Carl?

CARL

Ja, ja, fint, jeg er da ligeglad.

NICOLE lægger sin dug på langs, fra den ene ende til den anden, til midten af bordets bredde. Først nu går det op for CARL og EMILIA, at NICOLE'S dug dækker halvdelen af hele bordet, og deres dug nu kun en fjerdedel hver.

NICOLE

Perfekt! Hvor mange kommer der i aften?

CARL

Vi bliver 13.

EMILIA

Kommer Jacob?

CARL

Ja selvfølgelig kommer Jacob.

EMILIA

Nederen.

CARL

Skal vi to lige aftale, at det her bliver en hyggelig aften?

EMILIA

Jo, jo.

NICOLE

Men... hvis vi bliver 13, hvorfor har vi så kun 12 stole?

CARL

Hold nu op med alle de dumme spørgsmål, Nicole, der er også et bord der skal dækkes.

JULIE, TRINE og MATILDA kommer ind med service, glas osv. Og under det næste dækker de op og gør klar – NICOLE, CARL og EMILIA kan hjælpe til, men forbliver tavse.

På et eller andet tidspunkt dukker LÆRKE op, og prøver, uden held at få lov til at sige noget:

TRINE

Jeg føler mig forfulgt.

MATILDA

Hvad?

TRINE

Jeg føler mig forfulgt.

MATILDA

Af hvem?

TRINE

Det-det-ved-jeg-ikke.

MATILDA

Hvornår følte du dig sidst forfulgt.

TRINE

Lige nu. Lige før.

MATILDA

Og hvad siger din fornemmelse dig?

TRINE

Tal lavt!

MATILDA

Og hvad siger din fornemmelse dig?

TRINE

JEG HAR INGEN FORNEMMELSE, men af og til vender jeg mig hurtigt rundt, sådan! Men jeg kan ikke se nogen.

MATILDA

Det er jo ikke så godt.

JULIE

Hvem gider egentlig forfølge dig? Hvem interesserer sig nok for dit liv?

TRINE

Der er mange.

JULIE

Hvem?

TRINE

Banken

JULIE

Din bankrådgiver fiser da ikke rundt og spionerer...?

TRINE

Så kender du ikke min bankrådgiver. Han faxer, sener, mailer, twitter og taler aldrig om andet end den livsforsikring, som er fuldstændig nødvendig, hvis jeg skal undgå, at det ender galt. Hvis et flyttefirma ved navn Holger Danske fra 4. sal taber en vaskemaskine op, pas på, splat.

MATILDA

Hvem kan det ellers være?

TRINE

Det kan selvfølgelig også være min ekskæreste. Han kan ikke glemme mig. Jeg trækker stadig vejret i ham. Også selvom jeg aldrig fik den krop, jeg lovede ham. Vi trænede ellers dag og nat, push-up, sit-ups, spinning, springgymnastik, yoga og hele lortet. Men min hang til kager fik han aldrig bugt med - og for det måtte jeg betale prisen.

MATILDA

Det er ikke kroppen, det kommer an på.

TRINE

Gu er det kroppen, det kommer an på. Den huser mit liv og min sjæl. Den afgør, hvem og hvor længe nogen gider glo på mig - selvom jeg er klogere end døden, er det ikke min hjerne, der får mig til at føle mig sexet, attraktiv, produktiv.

JULIE

Det er INNER STASI.

TRINE

Hvad?

JULIE

Det er INNER STASI

MATILDA

Hvem fanden er INNER STASI?

JULIE

INNER STASI er det organ, der kontrollerer dig ved at appellere til dit eksisterende ønske om at leve et godt og succesfuldt liv. INNER STASI er det organ, der kontrollerer dig ved at appellere til eksisterende egenskaber som lydighed, fornuft, ansvarlighed og forfængelighed. Hvis ikke du dyrker motion seks gange dagligt. Hvis ikke din krop ser frisk og slank ud. Hvis ikke huden er let brun, frisk og spændstig. Så anmelder INNER STASI dig.

MATILDA

Til hvem?

JULIE

STYRELSEN FOR SJÆLLELIGE ANLIGGENDER.

TRINE

Er jeg den eneste her, der aldrig har hørt om INNER STASI og den der Styrelse?

MATILDA

Jeg har heller aldrig hørt om dem.

JULIE

STYRELSEN for sjælelige anliggender er en hemmelig organisation, som har til opgave at beskytte dig, mig og borgerne.

MATILDA

Dig, mig og borgerne?

JULIE

Opgaven består i at være uendelig hensynsfuld over for den enkelte borger, og i bestræbelsen på at udvise den maksimale omsorg har Styrelsen for Sjælelige Anliggender skabt INNER STASI. INNER STASI er det organ som kontrollerer de indre ledelsesanliggender.

MATILDA

Men det er jo ligesom kommunen. De ringede og inviterede mig på madlavningskursus. De mente, at jeg via sund mad kunne genvinde kontrollen over mit fedtindtag. Da de så hvor galt det stod til, tilbød de mig en fitnesscoach. Et eller andet sted er det mærkeligt, at have en statsfinansieret fitnesscoach. Men hun er nu meget sød, og nu elsker jeg at træne. Det udløser sunde endorfiner, selvopretholdelse, styrker sundheden og selvværdet og er desuden depressionsforbyggende.

JULIE

INNER STASI ER *IKKE* KOMMUNEN. Det er en enhed under styrelsen for sjælelige anliggender. Og styrelsen for sjælelige anliggender arbejder i løst strukturerede og svært gennemskuelige hemmelige netværk - lige som Al-Qaeda.

TRINE

Er INNER STASI ikke bare en psykisk lidelse, *du* lider af og gerne vil have, at *jeg* og resten af vreden *også* skal lide af, for hvis vi også lider af den, så er vi et fællesskab, og hvis vi ellers er nok medlemmer af dette INNERSTASISKE fællesskab, ja, så er vi i flertal, og er vi i flertal, så er lidelsen normal - og er den normal, er den ikke længere værd at tale om. Men hvorfor ikke bare se det i øjnene. DU ER SYG.

JULIE

Du skal ikke sige, at jeg er syg.

TRINE

Men du er syg.

LÆRKE

Hun kan ikke tie stille længere: DE ER HER NU! DE ER HER NU!

2. SCENE: ANKOMSTEN

Hele selskabet ankommer (med undtagelse af JACOB)

Der bliver hilst, krammet, givet hånd, Corona-albue og –fod. Nogle hilser afmålt eller venskabeligt og kærligt. Nogle sætter sig, nogle bliver stående. Nogle er mere entusiastiske.

Nogle er mere tilbageholdende og generte – osv.

Efterhånden er der ankommet 12 (og ingen JACOB), og de sætter sig på en lang række ved langbordet, alle med front samme vej; der er ingen ledige stole tilbage.

Når alle sidder, slår LÆRKE på et glas og rejser sig:

LÆRKE

Tak, fordi I kunne komme i dag. Det er jo en betydningsfuld aften, vi har foran os.

...

Hvad har vi udover vores værdighed? Kvinder er værdiløse i denne her verden. Hvis du er smuk så tillykke. Så ejer du det hele. Du styrer verden. Men gud forbyde at du har en kedelig hud, eller taget et pund på, eller på nogen måde afviger fra det, som børsspekulanterne og politikerne og ugebladene og fjernsynet og regeringen og OLIESELSKABERNE, som for øvrigt ejer det hele - gud forbyde at du afviger den mindste smule fra det, som direktøren fra Shell Oil har besluttet er tiltrækkende, for så er du KASSABEL SOM MENNESKE. DU ER EN DØD FUGL PÅ MOTORVEJEN.

...

Så... Velkommen til!

JACOB kommer ind.

Og der har vi ham jo. Ham, vi alle har ventet på.

JACOB

Er der ikke nogen stol til mig?

EMILIA

Nej!

JACOB

Nåh...?

CARL

Vi kan selvfølgelig ikke sidde 13 til bords, Jacob.

MATHILDE

Det bringer jo uheld, Jacob.

ALBERT

Der er folk, der er døde af at sidde 13 til bords, Jacob. Et passagerfly styrtede lige ned i huset.
SMASK JACOB! True Story.

SOFIE

Og jeg ved ikke med jer andre, men jeg har altså ikke lyst til at dø. Jacob.

IDA

Det har jeg heller ikke. Jacob.

HILDUR

Do you want us all to die, Jacob?

JACOB

Nej... selvfølgelig vil jeg ikke have, at I dør, men... men hvor skal jeg så sidde?

LÆRKE

Du skal da sidde under bordet! Det er jo ærespladsen, Jacob.

JACOB kravler ind under bordet, og sætter sig der.

Og nu hvor alle er her, kan vi starte.

Synger fór: "I dag er det Jacobs fødselsdag..." og banker i bordet, og prøver at synge til ham under bordet, først kærlig og morsomt, men efterhånden mere og mere voldsomt, så

JACOB til sidst må holde sig for ørerne. Bagefter:

Tillykke, Jacob.

Men inden vi begynder på forretten, er der et par nye ansigter her i aften, der gerne lige vil præsentere sig. Vær så god.

3. SCENE: PRÆSENTATIONEN

EMILIA rejser sig.

EMILIA

Hej. Jeg hedder Emilia.

Når jeg er sammen med min kæreste, føler jeg, at jeg ikke noget rigtigt menneske. At jeg egentlig mere minder om en bamse. Sådant en bamse som en lille Dreng leger med... og skælder ud. Sådant en bamse som kun har et ansigtsudtryk, og som nu ligger glemt inde i drengenes skab. Engang kunne drengen kun sove, når bamsen lå ved siden af ham. Nu håber den på, at han vil komme og hente den. Efter en slem drøm, overhovedet ikke usikker på, at bamsen er den eneste, der kan gøre ham tryk igen. Men nu, pludselig når han står foran skabet, så tænker han "Hov. Det kan være, at den er forsvundet. At han ikke har set den i lang tid. ... eller endnu værre at den er derinde. At den ligger parat... med kløer og spidse tænder. Og den spærre øjnene op, han når ikke engang at skribe, før den over ham, sidder lige i halsen på ham. Og lige pludselig vokser bamsen, og er lige så stor som ham, den griber om hans hoved og tæsker det ind i skabsdøren, før den river det af og hamrer kløerne ned gennem hans hals og flår ham op indefra som en lille fugleunge. Ej, det kunne jeg altså ikke finde på.

EMILIA sætter sig til akavet applaus fra omkring bordet. TRINE rejser sig.

TRINE

Jeg hedder Trine, og en gang om måneden så får jeg en kunde, der skal permanentes, og som sværger på, at hun aldrig har fået sit hår affarvet. Jeg kan jo se, det er løgn. Men så går du i gang og laver permanenten, og så kommer hun ud af hårtørreren og ligner en stubmark! Kvinder, der vil have deres hår ordnet, lader sig ikke standse af noget. Selv pensionister er sådan. Der kommer f.eks. sådan en ældre pensionist ind, og hun fortæller dig selvfølgelig ikke, at hun går med høreapparat, så du begynder at klippe hende - og vupti! Så sidder der endnu en bedstemor, stokdøv de næste par uger. Hvad jeg har klippet over af ledninger til høreapparater. De venter sig for meget. De kommer ind til frisøren, og en time senere vil de gerne gå derfra som en helt anden. Jeg er damefrisør og ikke plastic-kirurg. Så... det var bare det jeg ville sige.

TRINE sætter sig, og igen opstår der akavet applaus omkring bordet.

4. SCENE: FORRETEN

LÆRKE

Super... tak skal I have... og nu til forretten! Kan I gætte, hvad vi skal have? Ja, det er nemlig... trommehvirvel tak! Trommehvirvel: LAKS OG SHAKESPEARE

MATHILDE bevæger sig – lettere nervøs og anspændt om foran bordet – til skue for alle.

MATHILDE

Hej. Jeg hedder Mathilde. Jeg er 19 år. Jeg kommer fra Kalundborg. Så... og jeg er lidt nervøs... men ja... jeg har så valgt et ”stykke” med Shakespeare. Sonnet 140 for at være helt præcis. Så -

SOFIE

- Vil du være sød, at gå i gang, Mathilde, inden jeg får dit ansigt i strimler med mine negle.

MATHILDE

Vær klog, som du er grim. Undgå at friste
Min tunges tålmod med for megen spot,
Så sorgen ikke skulle ord fremvrise,
Der medynkstrangens væsen lægger blot.

Hvis jeg må råde dig, så lyv, vær kær,
Sig, at du elsker mig, det vil velgøre.
De sårbart syge, der er døden nær,
Vil helsesnak af deres læger høre.

For skulle jeg fortvivle og blive gal
Og i min galskab ikke give dig ros,
Så, nu hvor verdens skævhed er total,
Vil gale rygter jo af gale tros

Så ikke jeg bli’r syg og du beløjet
Hold blikket fast, skønt hjertet bort er fløjet.

Stilhed. SOFIE begynder at slow-klappe, først hånligt og nedladende, men snart stemmer resten i, og udvikler sig til stående applaus. SOFIE dæmper dem:

SOFIE

Tillykke, Mathilde. Du får lov til at beholde dit ansigt. Du må gerne tage plads ved bordet igen.

MATHILDE

Tak, tak, det er jeg meget glad for. Tak.

MATHILDE skynder sig tilbage til sin plads igen. Straks rejser SOFIE sig – henvender sig til JACOB under bordet:

SOFIE

Er du klar over hvad det er du gør? Han går ud i gangen og tager overtøj på. Han skrider, og jeg tænder en Prince ultralight og nyder følelsen af dødsforagt mere end selve smøgen. Jeg trodsrer døden. Så får jeg lyst til kager. Fede og usunde kager. Der skal være mange af dem. 1 af hver slags, nej, 2, nej 3 af hver slags. Og så ÆDE dem. Og jeg vil være sammen med en kvinde, og jeg vil smøre hende ind i kage og æde af hende. Jeg vil slikke hende over det hele. Det er dét jeg vil. Men det er ikke sådan noget vi gjorde, mig og min kæreste. Nej, vi tog i stedet på kurophold, og fik massage og talte om, at vi følte os rensede; at vi havde en sprød fornemmelse af velvære - og det er jo også dejligt, men at kneppe i kage er fandme noget andet ... hvorfor fanden starter man aldrig med desserten?

IDA

Springer op: RYGEPAUSE!

5. SCENE: RYGEPAUSEN

IDA trækker LÆRKE med for at ryge.

LÆRKE

Jeg skal bare lige tabe de der 5. kg. Jeg skal bare lige tabe de der 5. kg.

IDA

Jeg skal bare lige tabe de der 5. kg.

LÆRKE

Jeg skal bare lige tabe de der 5. kg.

IDA

Min krop er perfekt.

LÆRKE

Folk tror jeg er syg fordi jeg er så tynd.

IDA

Et stykke wienerbrød

LÆRKE

Jeg ansætter ikke tykke piger i min virksomhed.

IDA

Jeg ansætter ikke tykke piger i min virksomhed.

LÆRKE

Det er bare fingeren i halsen.

IDA

Det fordi jeg har sådan en høj forbrænding.

LÆRKE

Det fordi jeg har sådan en lav forbrænding.

IDA

Det fordi jeg har sådan en høj forbrænding.

LÆRKE

Det fordi jeg har sådan en lav forbrænding.

IDA

Jeg har købt løbeskoene, jeg har købt fitnesskortet.

LÆRKE

Min krop er perfekt.

IDA

Bare et stykke wienerbrød

LÆRKE

Bare et stykke wienerbrød

IDA

Appelsinhud kan man bare ikke undgå

LÆRKE

5. kg så er den der.

IDA

Hvis jeg bare tager trappen og cykler på arbejde...

LÆRKE

Jeg starter på mandag.

IDA

Det er bare fingeren i halsen.

LÆRKE

Jeg har altid været overvægtig, jeg er glad for min vægt...

IDA

Jeg har altid været overvægtig, jeg er glad for min vægt...

LÆRKE

Når jeg drømmer om natten er jeg en slank pige.

IDA

Jeg er kun tyk på maven.

LÆRKE

Jeg tager på, hvis jeg holder op med at ryge.

IDA

Jeg taber mig altid først på brysterne.

LÆRKE

Jeg taber mig aldrig.

IDA

Jeg ansætter ikke tykke piger i min virksomhed.

LÆRKE

Jeg skriver alt jeg spiser ned...

IDA

Jeg har købt løbeskoene, jeg har købt fitnesskortet...

LÆRKE

Et stykke wienerbrød.

IDA

Appelsinhud kan man bare ikke undgå.

LÆRKE

5. kg. så er den der.

IDA

Sex er godt for vægten så hvis jeg knalder hver dag, må jeg godt spise slik.

LÆRKE

Bare fingeren i halsen og så ud med det.

IDA

Min krop er perfekt.

LÆRKE

Jeg starter på mandag

IDA

Jeg starter i morgen.

LÆRKE

På mandag.

IDA

På mandag.

LÆRKE

På mandag.

IDA

I morgen.

LÆRKE

Nu.

IDA

På mandag.

LÆRKE

Nu.

IDA

På mandag.

LÆRKE

Nuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu...

IDA

Nu?

LÆRKE skodder sin cigaret. IDA ryster på hovedet, og ryger videre.

LÆRKE sætter sig ved bordet igen.

ALBERT

Hvad skal vi egentlig have til hovedret?

HILDUR

Meat – Kjøt – Myaso – Carne – Hilib- Liha – Inyama - KØD!

ALLE – på nær IDA – banker i bordet, og råber i kor: "KØD! KØD! KØD!"

6. SCENE: HOVEDRETTE

IDA er hovedretten. Hun skal serveres.

IDA

De sagde: læg dig ned – nå ja, de sagde det ikke, de sagde ikke ordene. Ord kunne undværes. Jeg lagde mig derfor med hovedet nedad... men kunne jeg be' om et glas vand?

Ingen giver hende vand.

Det er jer, der er skamfulde, ikke mig, men jeg tilgiver i øst og vest, så flåede en af dem mine skørter op, eller flere af dem... fra nu af vil jeg tale om dem som mange-hoved og mange-benede, som en mængde munde... Kunne jeg få det glas vand?

Ingen giver hende vand.

Og så vendte de mig om som et stykke kød på samme måde som en slagter vender en flæskeside, ikke uden en vis fortrolighed, hårdhændet men med antydningen af varme, åh nej, ordene skrider, det var slet ikke dét jeg mente... og jeg blev vendt om at denne her mangemundede ting.

De overdængede mig med våde, klæbrige – jeg tror ikke man kan kalde det kys – jo jo kys det var kys, for kys kan være hadefulde. De gennemvædede og gennemblødte mig med deres kys og bed mine læber og rev min mund og maste tusinde tunger ned i min hals og det var bare begyndelsen, bare begyndelsen...

KAN JEG FÅ NOGET VAND TAK?!

IDA får et glas vand; drikker det hele i én tår.

De går i gang med at æde IDA – der bliver smasket, højere og højere, og snart bliver lydene og handlingerne mere og mere seksuelle; støn og nydelse.

JULIE forlader sin plads – HILDUR følger efter:

JULIE

Undskyld mig, jeg skal lige på toilettet en tur.

HILDUR

Can I come?

7. SCENE: TOILETBESØGET

JULIE og HILDUR på toilettet.

JULIE

Når jeg ser mig i spejlet, giver jeg min krop karakter. Bagefter skammer jeg mig over, at jeg er så privilegeret, at jeg kan æde mig grim, imens millioner af mennesker sulter. Jeg skammer mig over, at jeg bedømmer mig selv på den måde. Jeg skammer mig over, at jeg, der ved bedre, ikke har andre værdier, andre idealer, at jeg er så forfængelig, at jeg føler mig så udsat, at mit “jeg” er så led ved at eksponere min krop. Jeg skammer mig over at jeg ikke er ligeglad. *Hvorfor er du ikke et frit individ? Hvorfor går du ikke til psykolog med al din skam?* Og så sidder jeg hos min psykolog og skammer mig over, at jeg har skam nok i livet til at sidde foran ham – og jeg ved jo godt, at han kun er ude på at optimere mig. At han er ude på at udrede mig og give alle mine fremmede blikke de rigtige briller på, så de igen kan se på verden uden skam.

HILDUR prøver at kysse JULIE, men hun skubber hende væk.

JULIE

Hvad laver du?

HILDUR

I'm good at everything I do. I'm a good cook, I'm good at sports and Im good at eating pussy.

JULIE

Okay.. fedt nok.

HILDUR

I love vaginas. And vaginas love me.

JULIE

Hov? Nu tror jeg sørme, der bliver holdt tale! Vi må hellere skynde os tilbage!

8. SCENE: TALEN

JULIE skynder sig tilbage til bordet. HILDUR bliver på badeværelset. ALBERT står op – er midt i en tale, hvilket tydeligt kan ses på de andre omkring bordet. Stemningen er ikke lige frem ”opløftet”.

ALBERT

Hvor kom jeg fra..?

Jeg søger Gud! Jeg søger Gud! Hvor er Gud?

Jeg skal sige jer det! Vi har slået ham ihjel – I og jeg! Vi er alle hans mordere!

Men hvordan har vi gjort det?

Hvordan var vi i stand til at drikke havet op?

Hvem gav os svampen til at viske hele horisonten væk?

Hvor bevæger vi os hen? Strejfer vi ikke omkring i et uendeligt intet?

Ånder det tomme rum ikke på os? Er det ikke blevet koldere?

Hører vi endnu intet af støjen fra de kirkegårdsgravere, der begraver Gud? Lugter vi endnu intet af den guddommelige forrådnelse?

Også guder går i forrådnelse.

Gud er død!

Gud forbliver død!

Og vi har slået ham ihjel!

Og jeg tog ham op i min hånd. Han var ikke større, end han kunne ligge på min håndflade.

Jeg åd ham. Han knasede mellem tænderne. Han smagte af... kanel. I morges sked jeg ham ud... men jeg tror stadig, der sidder lidt Gud mellem ballerne... så... SKÅL!

ALBERT sætter sig ned, alle er blevet meget tørstige af talen, og drikker på skålen, måske lidt mere end hvad godt er.

9. SCENE: FESTEN

Først nu kommer HILDUR tilbage fra toilettet.

HILDUR

I think we'll have champagne!

MATHILDE er straks til tjeneste, men alkoholen har allerede steget hende til hovedet.

MATHILDE

Champagne, ya... Ssssame, same procedure as last year, Miss... Hildur?!

HILDUR

The same procedure as every year, Mathilde!

MATHILDE skal mime alle, og drikke skål for alle, der bliver nævnt, medens HILDUR forbliver ædru.

Admiral von Schneider!

MATHILDE

Schkolll!

HILDUR

Mr. Pommeroy!

MATHILDE

Happy New year, Hildur, gal...

HILDUR

Mr. Winterbottom!

MATHILDE

It's one of the nicest little woman... *hic*... one of the nicest little woman, that's ever breathed, that's ever breathed... I now declare this bazaar opened! Would you like some fruit!

HILDUR

I think we'll have port with the fruit!

MATHILDE

Oh,... no! S... ame procedure as last...

HILDUR

Yes, the same procedure as last year.

MATHILDE

.....!!!

HILDUR

Sir Toby!

MATHILDE

Sugar in the morning, sugar...

HILDUR

Admiral von Schneider!

MATHILDE

Schkoll!

HILDUR

Mr. Pommeroy!

MATHILDE

I'm sorry, Madam, sorry.

HILDUR

Mr. Winterbottom!

MATHILDE

Huuuuuhhhh, I'll kill that cat!

HILDUR

Well, Mathilde, it's been a wonderful party!

MATHILDE

Well, it's been most enjoyable.

HILDUR

I think I'll retire.

MATHILDE

You're going to bed?

HILDUR

Yes. Are you coming?

MATHILDE

Ya... ya... YES! By the way, the same procedure as last year, Miss Hildur?

MISS SOPHIE

The same procedure as every year, Mathilde.

MATHILDE

Well, I'll do my very best!

HILDUR tager den fulde MATHILDE I hånden og trækker hende med ind i soveværelset:

10. SCENE: SCORINGEN

HILDUR skubber MATHILDE ned på sengen.

HILDUR

Moaning was ultimately what seduced me and got me addicted to eating pussy. I discovered how excited I got when I was responsible for other women moaning. It was kind of a surgery or delicate science finding the tempo and the location or the „home of the moan“. Thats what i call it. There’s the clit moan, the „ahh“. Theres the vaginal moan the „ohh“. The clit vaginal combo, the „ahh ohh“. Theres the almost moaning, the „yeah oh oh oh...oh...“ theres the elegant moan the „ohh, teehee, ohh“. Theres the grace lick moan the „oh yeahhh“. Theres the spanish moan, the „oh ay dios mios“. Theres the catholic moan the „oh forgive me father“. Theres the mountain top moan, the „yodelayhee ohhhh“. Theres the baby moan, the „oah oah oah oah“. Theres the dog moan, the „ahahahaha“. Theres the machine gun moan, theres the tourtured zen, theres the college moan, „the oh I should be studying“. And finally the surprise tripple orgasm!

Samtlige kvinder ved bordet, rejser sig, nogle mere diskrete end andre, og søger mod soveværelset. De må stå i kø.

11. SCENE: HØJDEPUNKTET

Kun JACOB (stadig under bordet), ALBERT og CARL er tilbage ved bordet. CARL rejser sig.

CARL

Nej, Jeg er ikke glad, kig på mig, jeg er en stor fed stodder. Jeg har større patter end samtlige kvinder jeg har mødt i mit liv. Jeg har ikke set min egen penis i over 2 år. Og ved I hvad? det er faktisk lang nok tid til lovligt, at kunne erklære den død. Jeg kan ikke stoppe med at spise. Jeg spiser fordi jeg er ulykkelig. Jeg er ulykkelig, fordi jeg spiser. Det er en ond, ond cyklus. Ja men altså, så er jeg jo også grim. Tror I ikke jeg ved det? Se på mig... Glo bare, jeg er vant til det. Benyt lejligheden til rigtigt at stirre. Lad mig bekræfte jer I hvor smukke, hvor rigtige I er! Hvor godt det går jer! Og fortæl så alle jeres venner om mig i detaljer: De skal da også vide de er smukke! Ja, jeg ved det godt. Jeg er afskyelig. Et misfoster. Synes I jeg er paranoid? Så er det fordi I ikke har set ordentligt på mig endnu. Jeg er virkelig pis møghamrende grim.

ALBERT

Begynder at tælle ned: 10 – 9 - !

JACOB, CARL og alle kvinderne stemmer straks i, og ALLE styrter tilbage til bordet, og kæmper om at komme op på bordet, medens der fortsat bliver talt ned i kor:

ALLE

8 – 7 – 6 – 5 – 4 – 3 – 2 – 1- GODT NYTÅR!

Alle springer ned fra bordet, med undtagelse af JACOB – der fikserer på SOFIE:

JACOB

Se på mit ansigt, hvor du kun ser had, se på det med din egen hadefuldhed. Du kan drikke liv af andres læber. Du skal nok få andre, du skal få tusinde endnu, du som ikke kunne bære at have bare en. Dit hoved vil betro dig, at de er tusinde gange yngre eller smukkere. Luk så ikke øjnene. For du behøver blot at mærke en runding på en hofte for at du skal huske og forundres over ikke at genfinde mig. Så hug dine hænder af, hvis du stadig kræver at elske.

12. SCENE: KONFLIKTEN

Alle ser afventende på SOFIE:

SOFIE

Gå med din luder.

JACOB

Du burde tale lidt pænere om din mor.

SOFIE

Svin!

JACOB

Vær nu ikke så uforsonlig.

SOFIE

Du skal ikke komme tæt på mig!

JACOB

Du er stadig ung. Du kan stadig få et godt liv.

SOFIE

Skrid!

JACOB

Du kunne være en ung smuk kvinde.

SOFIE

Du har ingen ret til at være sød ved mig.

JACOB

Det er dig selv, der skaber problemerne. Jeg mener det af et kærligt hjerte.

SOFIE

Jeg skaber ikke problemer, jeg skaber perspektiver.

JACOB

Vær dog lidt imødekommende. Vi vil jo kun dit eget bedste. Vi holder af dig, din mor og jeg. Vi kan godt lide dig. Jeg kan godt lide dig. Du er så ung. Din krop er stadig smuk. Den sitrer. Kan du mærke det? Det ene øjeblik er den blød og åben, det andet er den spændt som en bue. Vær nu lidt imødekommende.

SOFIE

Vil du have mig? Vil du? Så kom! Her! Her er min krop. Spændt som en bue, men for dig bliver den blød. Den smelter. Kom her! Smag på den! Smag på mig. Slik mig over hele kroppen. Kom nu! Den er jo din. Slik den! Og se hvordan dit spyt bliver sort. Se hvordan dine tænder bliver sorte. Din mund bliver sort. Dit snot bliver sort. Dit pis bliver sort. Din lever bliver sort. Dit blod bliver sort. Dit liv bliver sort! Kom nu! Slik mig! Smag på mig! Hvad venter du på?

JACOB

Du kan være så smuk.

NICOLE

Nu er det vist tid til dessert!

Straks bliver der hentet ost og kage til bordet.

13. SCENE: DESSERTEN

MATILDA får øje på en ost. Hun samler den op fra fadet. Hun taler til osten:

MATILDA

Nogen gange vender jeg mig og får færtten af dig og så kan jeg ikke - jeg kan kraftedeme ikke fortsætte uden at udtrykke den her frygtelige, helt forpulet fysisk ætsende forpulede længsel jeg har efter dig. Og jeg kan ikke forstå at jeg kan føle sådan for dig og du så bare ingenting føler. Føler du ikke noget?

Føler du ikke noget?

Jeg går ud klokken seks om morgenen og begynder at lede efter dig. Hvis jeg har haft en drøm med et budskab om en station eller en gade eller en bar går jeg derhen. Og så venter jeg på dig.

Jeg synes virkelig jeg bliver manipuleret med forstår du nok.

Jeg har aldrig haft problemer med at give andre det de gerne vil have. Men det har ingen nogen sinde været i stand til overfor mig, ingen kommer bare i nærheden. Men nu har du ramt mig et eller andet sted så skide dybt nede jeg ikke kan tro det og jeg kan ikke være der for dig. For jeg kan ikke finde dig.

Tror du det er muligt for en person at blive født i den forkerte krop?

Tror du det er muligt for en person at blive født i den forkerte tidsalder?

Fuck dig. Fuck dig. Fuck dig når du afviser mig ved aldrig at være til stedet, fuck dig når du får mig til at føle mig som en lort, fuck dig der tapper både kærlighed og livet ud af mig, fuck min far som bare har fucked mit liv helt op og fuck min mor der aldrig er gået fra ham, men især, fuck dig Gud når du får mig til at elske en person der ikke findes,

FUCK DIG

MATILDA spiser osten; propper det hele ind i munden; voldæder den.

NICOLE

Tak for i aften, alle sammen. Det var smadderhyggeligt.

14. SCENE: AFGANGEN

En efter en forlader selskabet bordet.

Der bliver sagt farvel; krammet, givet hånd, Corona-albue og –fod. Nogle virker afmålt eller venskabeligt og kærligt. Nogle er mere entusiastiske. Nogle er mere tilbageholdende og generte – osv.

Efterhånden er der kun NICOLE og ALBERT tilbage.

NICOLE

Det er sent. Alle er gået i seng. Lad os holde op.

ALBERT

Hæld min te op.

NICOLE

Jamen...

ALBERT

Min te, sagde jeg.

NICOLE

Vi er dødtrætte. Det er nok.

ALBERT

Ikke tale om! De tror vel ikke De slipper så let, min pige! Det er for nemt at rotte sig sammen med vinden, og gøre natten til sin medskyldige.

NICOLE

Jamen...

ALBERT

Gør som jeg siger. Jeg har ret til at råde over de her sidste minutter. Du skal bære mig inden i dig.

NICOLE

Nej! Nej! Du er sindssyg! Vi skal væk! Kom nu! Vi kan ikke blive her. Lejligheden er forgiftet.

ALBERT

Bliv her.

NICOLE

Kan du da ikke se hvor svag jeg er? Hvor bleg jeg er?

ALBERT

Du er fej. Gør som jeg siger. Vi står helt ude ved kanten. Nu tager vi det sidste skridt. Det bliver dig alene der skal leve vores to liv. Du bliver nødt til at være stærk. Ingen i fængslet vil vide at jeg er med dig i al hemmelighed. Og frem for alt når du bliver dømt må du ikke glemme at du bærer mig i dig. Med stor omhu. Vi bliver smukke og fri og lykkelige, vi har ikke et øjeblik at spilde. Gentag efter mig...

NICOLE

Tal, men gør det helt lavt.

ALBERT

Nu skal Madame drikke sin te.

NICOLE

Nej, jeg vil ikke.

ALBERT

Din mær! Gentag. Madame skal drikke sin te...

NICOLE

Madame skal drikke sin te...

ALBERT

For nu skal hun sove...

NICOLE

For nu skal hun sove...

ALBERT

Og jeg skal våge.

NICOLE

Og jeg skal våge.

ALBERT

Jeg gentager. Du skal ikke afbryde mig igen. Hører du efter? Gør du som jeg siger? Jeg gentager. Min te!

NICOLE

Jamen..

ALBERT

Jeg sagde! Min te.

NICOLE

Jamen Madame...

ALBERT

Godt. Fortsæt.

NICOLE

Jamen Madame, den er jo blevet kold.

ALBERT

Jeg drikker den alligevel. Lad mig få den. Og det fineste, dyreste stel har du hældt den op i...

ALBERT drikker. Og dør.

15. SCENE: NEDPAKNINGEN

Kun NICOLE står tilbage. Hun ser på den livløse ALBERT, og rundt på resterne af alt det som er sket. Imens hun

NICOLE

Farvel! Gud ved, hvornår vi igen mødes.

Jeg mærker skrækken løbe gennem blodet,

så kroppens varme næsten fryser til:

jeg kalder på dem, de skal trøste mig.

Nej, denne dystre scene må jeg spille

i ensomhed. - Kom, flaske.

Og hvad hvis nu, når jeg er lagt i graven,

jeg vågner inden Romeo kan komme

og redde mig? Den tanke gør mig bange!

Blir jeg da ikke kvalt bag kryptens mure,

hvor sunde vindpust aldrig trænger ind,

så jeg vil dø, før Romeo når frem?

Og hvis jeg lever, vil da ikke rædslen

ved tanken om den sorte nat og død,

forbundet med det gyselige sted - en hvælving, hvor i mange hundred år

de døde ben af mine døde aner

er blevet hobet sammen

Hvad knuger du i hånden, Romeo?

Et bæger? Gift er det, der rev dig fra mig.

Åh gid du havde levnet blot en dråbe

til hjælp for mig! Jeg kysser dine læber,

måske der er lidt gift på dem endnu,

en eliksir, som styrker mig til døden.

Din mund er varm.

Hør der! Det haster. Lykkelige dolk, her skal du ind

Lige som NICOLE skal til at dolke sig selv, kommer CARL tilbage.

CARL

Undskyld, jeg skulle bare lige som der var lidt tilbage... ja, jeg er blevet lidt... lækkersulten.

Han begynder at spise rester. Snart kommer de andre også tilbage, og ALBERT vågner op til dåd. Selv NICOLE kaster sig over madresterne.

Alle er sultne efter mere, og snart kæmper de om resterne; som gribbe om et kadaver; æder, flår, spiser.

Til sidst er der kun lydene fra deres smasken, tyggen og knasen.

SLUT